

[Melchior]

Jeg vil godt tage tråden op fra hr. John Winthers indlæg og først knytte nogle kommentarer til bemærkningerne.

Jeg har også hæftet mig ved det, hr. John Winther påpegede, men sandelig også ved det andet afsnit af bemærkningerne. Der står:

»Konsekvensen af lovgivningen er en forøgelse af bankernes omkostninger og dermed en belastning af erhvervslivet, som i sidste instans rammer forbrugerne.«

Ja, det drejer sig altså om beløb i størrelsesordenen 10.000–40.000 kr. pr. bank, og det er altså banker med milliardomsætninger. Det er da at gøre nar af borgermusikken. Der er ikke én forbruger, der sparer en promise af en øre, og erhvervslivet bliver ikke bedre stillet, hvis denne repræsentation i bankbestyrelserne ophæves.

Efter at hr. John Winther altså har brudt staven over det første lille afsnit af bemærkningerne, som faktisk ikke er bemærkninger, men begrundelser, og jeg hermed mener at have aflivet andet afsnit, står forslaget alene nøgent tilbage. Derfor drejer det sig kun om dette: er det mere positivt end negativt, at en sådan repræsentation fra det offentliges side findes i bankaktieselskaberne? Der er det mit partis opfattelse, at vi ikke tror, at denne offentlighedens repræsentation er til nogen vældig stor gavn. Vi ser ikke, at der dermed er sket noget fremskridt, ej heller her, hverken for forbrugerne eller for erhvervslivet, egentlig ikke engang for staten, fordi der, som rigtigt påpeget, er banktilsynet, hvorigennem staten jo har udmærket indseende. På den anden side føler vi i CD, at der er et rimeligt alment ønske i befolkningen om en slig repræsentation, og vi er derfor ikke som præsten i forhold til synden nærmest imod, hvor det altså betød helt imod, men vi er faktisk nærmest imod.

Vi vil gerne drøfte sagen lidt videre i udvalget og høre, om der kan komme nye begrundelser frem. Vi vil stille en række spørgsmål til belysning af, hvordan ordningen har virket. Kommer der ikke noget overraskende frem, så vil vi nok i sidste ende tage afstand fra forslaget og altså støtte, at det offentliges repræsentanter fortsat kan findes i bankaktieselskabernes bestyrelser.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti er såmænd ikke ganske uenig i den kritik, der rejses fra fremskridtspartiets side af, hvordan systemet fungerer med offentlig repræsentation i banker og sparekasser.

En bemærkning fra fremskridtspartiet, nemlig om bengnaveriet for ældre partitro medlemmer af de gamle partiers inderkreds, får én til at formode, at rønnebærrene simpelt hen er sure for fremskridtspartiet. Hvis socialdemokratiet, hvis regeringen, dog blot havde været så fornuftigt også at lade fremskridtspartiets folk få en del af de gode penge, så var fremskridtspartiet måske ikke fremkommet med dette. Jeg kan jo ikke analysere fremskridtspartiets motiver, men jeg vil da godt tro, at der også ligger noget idealisme i det fra fremskridtspartiets side og det helt ægte ikke bryder sig om den offentlige repræsentation. Det spørgsmål må jeg så lade stå åbent.

På trods af at vi ikke er helt uenige i den kritik, der er rejst fra fremskridtspartiet, og selv om vi nok måske også er enige med hr. Melchior i, at den nytte, som man faktisk har fået af det, er yderst begrænset set fra et samfundsmæssigt synspunkt, så kommer jeg nok til samme konklusion som hr. Melchior, nemlig at vi nærmest er for. Det er jo også en slags konklusion. Vi foretrækker faktisk at forsøge at angribe problemet, nemlig at det ikke fungerer godt nok, på den måde, at vi vil arbejde for at få det til at fungere bedre. Derfor må vi altså på trods af en vis enighed i fremskridtspartiets kritik afvise lovforslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne er ikke imod offentlig repræsentation i banker og sparekasser, tværtimod. Vi mener, at den er alt for beskedent. Principielt ønsker vi at nationalisere bankerne, men til en begyndelse kunne man, for at samfundet kunne få mere indflydelse, jo lave en ordning med 50 pct. repræsentation.

Man får ofte opfattelsen af – og den er ikke urigtig – at de store banker har større indflydelse på Danmarks økonomi end selv regeringen og folketinget. Det er nok en kendsgerning, man må se i øjnene. Derfor ønsker vi ikke at svække repræsentationen; tværtimod ønsker vi at styrke den.